odsouzení vyřčených rozsudky soudů občanských. Výrok o odčinění stal se v 1 (3)*) případě rozhodnutím soudním z moci úřední, v 519 (594) případech rozhodnutím soudním na žádost, v 116 (130) rozhodnutím presidenta republiky, ve 4 (6) případech rozhodnutím presidentovým i soudním. Amnestováno a omilostněno 918 (753) osob za 1126 (969) trestných činů. Z toho byla podmíněná milost udělena 577 (546) osobám. Podmínečně propuštěno bylo 657 (541) osob odsouzených soudy občanskými a 128 (127) osob odsouzených soudy vojenskými. Většinou byl prominutý zbytek trestu kratší než 1 rok. Zbytek v trvání od 2 do 3 let prominut jen 1 osobě, zbytek delší 4 let 2 osobám, delší 6 let 1 osobě.

Jak informuje náš tisk, bylo možno se přesvědčiti čtenáři novinářských zpráv o devátém mezinárodním vězeňském sjezdu v Londýně, jež se hemžily nepřesnostmi a nesprávnostmi. V denních listech jsme podobným zjevům již uvykli a lze je tu konečně spíše omluviti než v odborném tisku, který bohužel nezůstal nešvaru nespolehlivého zpravodajství ušetřen. O doklady není nouze. Odborný právnický list zaměňoval Mezinárodní vězeňskou komisi s International Law Association, podávaje o činnosti tohoto sdružení informace zcela nesprávné. Větší nedůvěra redakce k podezřelým zprávám byla by věru na místě. Spíše jako špatný vtip pak působilo pozvání k londýnskému sjezdu, konanému v srpnu, které bylo otištěno v zářijovém čísle jiného odborného časopisu, ačkoli od rozeslání onoho pozvání list vyšel nejméně dvakrát.

O francouzské komisi pro reformu veřejné správy referuje Antonín Nermuth v 6.—7. čísle »Časopisu pro právní a státní vědu«. Komise byla zřízena dekretem presidenta republiky z 1. srpna 1922 z členů parlamentu a vysokých úředníků. Některé návrhy obsažené ve zprávě této komise jsou zajímavy i pro naše poměry. Doporučuje se, aby reforma správy byla provedena postupně podle jednotného plánu, poněvadž změna jednotlivostí nepřináší zlevnění. Komise nezamýšlí zrušiti žádný ze základních úřadů, ale doporučuje rozšíření středních obvodů správních, které je umožněno rozvojem moderních komunikačních prostředků. Tuto zásadu chce uplatniti na sborové soudy I. stolice, arrondisementální věznice, četnické okrsky a školní inspekci. Sborové soudy arrondissementální buďtež zrušeny a nahrazeny jediným soudem pro departement; doporučuje se, aby též věznice byly pone-

*) Čísla v závorkách uvádějí data za rok 1923.

chány toliko při těchto soudech. Podle názoru komise bude nutno v první stolici dosaditi místo soudcovských kolegií vesměs samosoudce, což sice zvýší zodpovědnost soudců, ale přispěje zároveň k urychlení řízení. — V témže dvojčísle dokončuje Bohumil Kučera studii »O státní příslušnosti obchodních společností v soukromém právu mezinárodním«. (Závěr: Princip sídla společnosti, který přijal československý právní řád za kriterium státní příslušnosti obchodních společností, odpovídá positivnímu právu mezinárodnímu. Také uznávání právní osobnosti cizozemských obchodních společností jako práva řádně nabytého jest v souhlase s mezinárodním právem a kromě toho plně vyhovuje potřebám mezinárodního obchodu.) Další obsah: Dr. Karel Reinold: Důkaz pravdy se zřetelem na zákon ze dne 30. května 1924 č. 124 Sb. z. a n.

Bělehradský Archiv pro vědy právní a sociální (orgán bělehradské právnické fakulty) přináší v roč. XV. I. sv. tato pojednání, jež by mohla vzbuditi i bližší zájem našich právníků: Petrović: Kdo se považuje za zemědělského dělníka. — Dr. Tasić: Odpovědnost za risika. — Dr. Konstantinović: Zákaz zneužití práva a socialisace práva. — L. Farkaš: Vakufské nemovitosti v Bosně a Hercegovině. — Dr. Janković: Pokus theorie smluvních statusů. — Dr. Ilić: Policejní zákaz novin. — L. Radovanović: Zákonodárná moc a její funkce. — Dr. B. Jovanović: Autonomie universit a úřednický zákon. — Dr. J. Stefanović: Právní povaha aktu amnestie a možnost administrativního sporu, komu náleží. — S. Troicki: Vyhnání plodu v církevním právu pravoslavném a byzantském. — Dr. V. Mitrović: Hmotné právní podmínky konkursu. — Z materiálu pro historii domácího práva: N. Saulić: Krevní msty v Černé Hoře v 19. stol. podle rozhodnutí černohorského senátu, z právní politiky pak Dr. Diamant: § 36 návrhu obch. zákoníku, S. Troicki: Osnova trest. zákoníku o duchovním příbuzenství, Dr. Ž. Miladinović: O ministrech v disposici, Dr. St. Lapajn: Nástin zákona o právní pomoci a N. Pachosukov: Právní pomoc podle návrhu zákona o organisaci soudní v SHS. a Drag. Milojević: Dědické právo podle osnovy obč. zákoníku.